

Hồi 18

Hình Tượng Đồng Nhất

Dạ Tình thủy lâu.

Toạ lạc trên một khu đất rộng, ngay giữa một hồ nước rộng non trăm mẫu, chung quanh có hàng tùng bao bọc. Rải rác trên mặt hồ được kiến tạo những gian phòng dựng trên năm cây cọc thật kiên cố. Trông toàn cảnh kiến trúc Dạ Tình thủy lâu vừa hài hoà, vừa có nét thi vị riêng. Với một kiến trúc độc đáo như thế thì đâu phải ai cũng có thể đặt chân đến Dạ Tình thủy lâu. Muốn đến Dạ Tình thủy lâu phải qua bằng những chiếc xuồng tam bản do những gã phu thuyền lực lưỡng phụ trách. Chỉ có những thương nhân hầu bao nặng chịch, hay những nhân vật thành danh trong giang hồ mới có khả dĩ có thể đặt chân đến đây.

Trong màn đêm phủ lên mặt hồ, những ngọn đèn lồng từ Dạ Tình thủy lâu dong đưa, cùng với những chiếc từ các phòng thủy tạ có cấu trúc theo lối thủy giáo thật là vui mắt. Đứng trên bờ nhìn ra Dạ Tình thủy lâu, bất cứ ai cũng tưởng tượng trên mặt hồ mênh mông kia người ta đang mở hội hoa đăng.

Anh trăng nhô lên quá đầu những hàng tùng. Dạ Tình càng nhộn nhịp hơn. Bất cứ ai đặt chân đến đây trong đêm nay khó lòng bỏ đi vì sự nhộn nhịp và khung cảnh thần tiên của toà lâu, khung cảnh đó vừa nên thơ vừa gợi mời.

Nếu trước đây ba năm, tại Dạ Tình thủy lâu có thất tuyệt giai nhân, thì hiện nay có Giáng Hương mỹ nữ chẳng thua kém gì bảy nàng tiên của ba năm trước. Ngoài Giáng Hương kỹ nữ Mẫn Cao Triệt, còn có hai đoá hoa biết nói biết cười trong những bộ cánh vừa lộng lẫy vừa gợi mời khách du tình.

Sát Thủ Dao Vương Mạng Kỳ Băng đã uống đến cân rượu thứ ba, nhưng xem chừng chưa muốn dừng lại. Hai bên Mạng Kỳ Băng là hai ả nữ trong bộ cánh trắng toát bằng lụa Hàn Châu mỏng tang mà ánh đèn lồng có thể xuyên qua để tôn tạo những đường nét gợi cảm của họ.

Mạng Kỳ Băng vừa đặt chén xuống bàn, dời mắt nhìn ra ngoài cửa. Ánh mắt của gã thật xa xôi và vô thức, nhưng trong đó vẫn toát ra sát khí của một sát thủ lạnh lùng.

Y thờ ơ nói:

- Ta đã uống mấy cân rượu rồi?

Ả kỹ nữ ngồi bên phải đáp lời Mạng Kỳ Băng :

- Tượng công đã dùng đến cân thứ ba rồi.

- Đã ba cân rượu rồi ư?

Ả kỹ nữ ngồi bên quàng bả vai Kỳ Băng:

- Có bao giờ tướng công ghé Dạ Tình thủy lâu mà say dậu. Hôm nay tướng công không được vui à?

Mạng Kỳ Băng nhặt nhẹo đáp:

- Đến Dạ Tình thủy lâu sao lại không vui. Nhưng hôm nay ta lại không cao hứng như những lần trước.

Hai ả kỹ nữ vuốt vai y:

- Sao tướng công không cao hứng?

Hai ả kỹ nữ cười khúc khích. Nàng ngồi bên phải nhu mì hỏi Mạng Kỳ Băng:

- Tại sao tướng công không cao hứng? Tướng công chê muối muối à?

- Ta không chê hai nàng, nhưng hai nàng không thể...

Nàng kỹ nữ ngồi bên trái bịt miệng Mạng Kỳ Băng, rồi dán người áp vào vai gã, thỏ thẻ nói:

- Trinh Trinh và Tú Tú không thể sánh với Mẫn tử tử phải không?

Mạng Kỳ Băng gật đầu:

Trinh Trinh ngáyt Mạng Kỳ Băng:

- Bao nhiêu người đến đây đều muốn Mẫn tử tử bồi tiếp. Huynh cũng vậy, dậu mềng đến những phận liễu như Trinh Trinh và Tú Tú.

Mạng Kỳ Băng choàng tay qua vai hai nàng:

- Ta không phải không mềng đến hai muội, nhưng ta muốn có thêm Mẫn Cao Triết nữa để buổi tao ngộ hôm nay càng sinh động và hào hứng hơn.

Tú Tú véo vai Kỳ Băng:

- Huynh tham lam quá! Đã có Trinh Trinh, Tú Tú rồi mà còn muốn thêm Mẫn tử tử nữa.

Mạng Kỳ Băng cười nửa miệng. Hai cánh môi của y chỉ nhếch lên rồi nhanh chóng tắt ngấm để khoác lại vẻ lạnh lùng của một sát thủ vô tâm.

Vuốt lưỡi khoái đao sáng ngời, Mạng Kỳ Băng từ tốn nói:

- Ta dụng đao pháp để lấy kim lượng, có kim lượng tất ta phải được thỏa mãn những gì ta muốn.

Y bóp khẽ bờ vai nhỏ nhắn của Trinh Trinh:

- Ta thích có Mẫn Cao Triết để khóa đi những nỗi nhọc nhằn của một sát thủ cô độc.

Trinh Trinh nguyệt Mạng Kỳ Bằng:

- Mẫn tử tử đâu biết Mạng huynh đến đây:
- Ta đã uống ba cân rượu rồi.
- Co Trinh Trinh và Tú Tú thay Mẫn tử tử rồi.
- Hai muội không phải là Mẫn Cao Triệt.

Tú Tú nhìn Trinh Trinh rồi neho mắt nói với Mạng Kỳ Bằng :

- Mạng huynh đến trễ rồi.
- Mạng Kỳ Bằng không bao giờ đến trễ. Chỉ có người khác trễ với ta mà thôi.
- Tú Tú nói thật đó. Mẫn tử tử đã được một vị công tử hào phóng, lịch lãm bồi tiếp rồi.

Mặt Mạng Kỳ Bằng chảy xệ xuống lộ ra những vẻ bất nhân tàn nhẫn:

- Gã công tử đó là ai?
- Tú Tú không biết. Nhưng Mạng huynh thừa biết Mẫn tử tử đang ở trong thủy phòng nào.
- Gian thủy phòng của riêng ta?

Trinh Trinh mỉm cười:

- Mạng huynh bức bội à? Có Trinh Trinh và Tú Tú, Mạng huynh không cao hứng sao?
- Ta thích có thêm Mẫn Cao Triệt.

Trinh Trinh đứng lên bá cổ Mạng Kỳ Bằng:

- Tạm thời huynh hãy quên Mẫn tử tử đi. Vị công tử kia bỏ ra những trăm lượng vàng ròng để bồi tiếp Mẫn tử tử đó.

Mạng Kỳ Bằng nhú mày, lẩm nhẩm nói:

- Trăm lượng vàng ròng?

Trinh Trinh và Tú Tú cùng gật đầu.

Mạng Kỳ Bằng đứng lên:

- Y có trăm lượng vàng ròng thì ta cũng có chứ.

Y vuốt lưỡi khoái đao:

- Lưỡi đao này có thể kiếm được vạn nén vàng chỉ trong một chớp mắt.

Trinh Trinh nũng nịu nói:

- Mạng huynh muốn tranh đua với người ta à?
- Ta muốn.

Trinh Trinh, Tú Tú nhìn sững Mạng Kỳ Băng.

Tú Tú nói:

- Mạng huynh thật sự muốn tranh đua với người ta à?

Nàng nguyệt Mạng Kỳ Băng:

- Gã công tử xem chừng là một đại phú thế gia vọng tộc, kim lượng không sao kể xiết, không khéo tướng công sẽ bề mặt với người ta đó.

Mạng Kỳ Băng cau mày:

- Sát Thủ Dao Vương có thể thua sút người ta được hay sao? Một khi Mạng Kỳ Băng đã muốn thì phải làm cho bằng được.

Gã lại vuốt lưỡi khoái đao.

Trinh Trinh khẽ nói:

- Mạng huynh...

Gã cắt ngang giọng nói của nàng bằng giọng hậm hực:

- Đừng cản Mạng mỗ.

Mạng Kỳ Băng lia nhanh mắt đảo qua những thực khách đang có mặt tại gian chính sảnh Dạ Tình thủy lâu, rồi mới rảo bước tiến ra ngay giữa. Tú Tú nhìn Trinh Trinh.

Tú Tú nhỏ giọng nói:

- Trinh Trinh... Gã định làm gì vậy? Chúng ta có nên bấm với lâu chủ không?

- Để xem gã làm gì. Nếu gã náo loạn Dạ Tình thủy lâu, hãy báo với lâu chủ. Nếu chúng ta báo sớm, nhờ cơ hội kiếm được kim lượng.

Tú Tú chớp mắt ra dấu đồng ý với Trinh Trinh. Hai nàng ngồi lại chiếc đòn nhìn Mạng Kỳ Băng, chờ xem y hành xử thế nào.

Lia ánh mắt ngấp ngưa sắc khí sát nhân đảo qua tất cả những thực khách có mặt tại gian đại sảnh Dạ Tình thủy lâu, rồi bất thành lình Mạng Kỳ Băng vung khoái đao chém xả xuống chiếc thạch bàn đặt ngay bên cạnh mình.

Chát...

Chiếc thạch bàn bị chém xả làm hai phần bằng nhau.

Lối xuất thủ đao pháp của Mạng Kỳ Băng khiến tất cả những ai đang có mặt tại gian tiền sảnh Dạ Tình đều giật thót ruột. Tất cả gần như cùng một động tác hướng mắt nhìn Sát Thủ Dao Vương mà quên hẳn cuộc vui của mình.

Trong nhóm thực khách có người sớm nhận ra Mạng Kỳ Băng nên len lén nhanh chân lùi ra ngoài gọi bọn phu thuyền chèo chở vào bờ.

Sát Thủ Đao Vương tăng hắng rồi cộc lốc nói:

- Ta có một trò vui không biết các người ở đây có tham gia không?

Tất cả mọi người đều im lặng.

Mạng Kỳ Băng thò tay vào ngực áo rồi lôi ra một nắm giấy ngân phiếu. Y đặt số ngân phiếu đó lên bàn:

- Số ngân phiếu của Mạng mỗi trị giá năm trăm lạng vàng ròng.

Câu nói của gã khiến tất cả mọi người đang có mặt tại gian tiền sảnh Dạ Tình thủy lâu nhấp nha, nhấp nhồm hẳn lên. Tú Tú và Trinh Trinh nhìn nhau.

Trinh Trinh nhỏ giọng nói:

- Tú Tú... Không ngờ gã có những năm trăm lạng vàng trị giá bằng ngân phiếu. Lần này chúng ta dám phát tài lắm.

Một gã công tử vận trường y thêu hoa, đính kim tuyến đứng lên. Gã ôm quyền hướng về Mạng Kỳ Băng:

- Tại hạ là Vu Thư Tường, mạo phạm hỏi Mạng huynh thích dựng cuộc vui nào vậy?

Mạng Kỳ Băng nhìn Vu Thư Tường:

- Mạng mỗi có biết người. Nghe nói Ứng Trảo Công của nhà họ Vu lấy lừng đất Hồ Nam.

- Mạng các hạ quá khen. Ứng Trảo Công của họ Vu đâu thể so sánh với lưỡi khoái đao danh bất hư truyền của tôn giá.

- Hay thì hay, cứ gì công tử phải khách sáo nhún nhường như vậy?

Mạng Kỳ Băng đặt thanh khoái đao lên chiếc bàn trước mặt mình. Y dụng thanh đao dần lên xảo ngân phiếu rồi nói:

- Tại Dạ Tình thủy lâu, theo Vu công tử thì ai mới xứng là trang giai nhân tuyệt sắc?

- Mạng tôn giá hỏi câu đó Vu tại hạ đây khó trả lời quá, bởi vì ai cũng biết, tại Dạ Tình thủy lâu chỉ có Giáng Hương Mẫn Cao Triệt mới xứng là giai nhân sắc nước hương trời, mà bất cứ ai cũng được bồi tiếp với nàng.

Mạng Kỳ Băng vừa gật đầu vừa vỗ tay ba cái:

- Vu công tử quả là con mắt vô cùng tinh tường. Thế công tử có thấy Mẫn Cao Triệt cô nương đâu không?

- Vu Thư Tường ngậy người:

- Ở...

Mạng Kỳ Băng nhếch môi dè bủ rồi nói tiếp:

- Đến Dạ Tình thủy lâu mà không được diện kiến giai nhân thì xem như chưa từng đến vậy. Nếu không bồi tiếp được với Mẫn Cao Triệt thì xem như chưa đến Dạ Tình thủy lâu. Chính vì lẽ đó mà tại hạ mới nảy sinh trò vui này.

Vu Thư Tường ôm quyền xá Mạng Kỳ Băng:

- Vu Thư Tường mong được tôn giá chỉ giáo.

Mạng Kỳ Băng nhìn xấp ngân phiếu, trầm giọng thật trang trọng:

- Trên bàn này là số ngân phiếu trị giá năm trăm lạng, các vị chỉ cần bỏ thêm một trăm lạng nữa thôi. Ai không dự thì xem như không có cơ hội được bồi tiếp với Mẫn Cao Triệt và may mắn làm chủ số kim lượng này.

Vu Thư Tường lưỡng lự nói:

- Tôn giá nói rõ hơn được không?

Mạng Kỳ Băng nhếch mép, nói tiếp:

- Phàm bình thường thì Mạng mỡ giết người để lấy kim lượng, nhưng hôm nay là một ngoại lệ chưa từng xảy ra đối với Sát Thủ Dao Vương Mạng Kỳ Băng.

Y chống tay lên mặt bàn:

- Bất cứ ai bỏ vào đây một trăm lạng thì được quyền đến gian thủy phòng của Mẫn Cao Triệt, lấy thủ cấp gã công tử trói gà không chặt đang bồi tiếp với nàng. Ai đoạt được thủ cấp của gã thìặng được hai điều mong muốn. Được Mẫn Cao Triệt giai nhân hầu hạ cùng tất cả số ngân phiếu lẫn kim lượng mà mọi người cùng góp vào.

Mạng Kỳ Băng còn chưa dứt lời thì đám thực khách nhao nhao hấn lên.

Vu Thư Tường lấp lửng nói:

- Trò vui của tôn giá chỉ vậy thôi à? Dễ như vậy à?

- Mạng mỡ chỉ cao hứng một lần này thôi và chẳng có lần thứ hai để các người được trục lợi đâu.

Lời Mạng Kỳ Băng vừa thốt lên, Vu Thư Tường nhanh chân nhất lấy trong thất lưng một xấp ngân phiếu. Y bước thẳng đến trước mặt Mạng Kỳ Băng, đặt xấp ngân phiếu lên bàn.

- Số ngân phiếu này trị giá trăm lạng của Vu gia, Thư Tường góp vào để vui cùng Mạng huynh.

Mạng Kỳ Băng khẽ gật đầu:

- Co Vu công tử thì cuộc vui này xem ra rất phần chấn.

Vu Thư Tường quay lại bàn mình.

Thêm hai gã đại hán lực lưỡng song hành bước ra. Cả hai cùng đặt xấp ngân phiếu bên cạnh xấp của Mạng Kỳ Băng.

Gã đứng bên trái nói:

- Thiết Quyền Chấn Đông Cao Hào.

Cao Hào thốt xong câu nói cộc lốc đó, quay lưng trở về chỗ cũ. Mạng Kỳ Băng nhìn theo sau lưng gã cho đến khi Cao Hào yên vị mới nhìn lại gã đại hán thứ hai.

Y nhặt nhẻo nói:

- Các hạ tên gì?

- Họ Giã , tục danh Đằng Nhu.

Mạng Kỳ Băng thốt lên:

- Mạng mỗ nhớ ra rồi. Hoá ra là Gĩa Đằng Nhu với ngoại danh Thiết Côn Truy Hồn.

- Đao Vương biết Gĩa mỗ thì đoán xem ai sẽ là người thắng cuộc?

- Trò chơi chưa đến lúc kết thúc thì sao Mạng mỗ biết người thắng cuộc?

- Gĩa mỗ không thắng được trong cuộc vui này à?

- Chưa chắc thắng đâu, bởi Vu công tử có tuyệt kỹ Ứng Trảo Công. Cao Hào các hạ thì lão luyện và tuyệt kỹ Thiết Quyền, còn Gĩa các hạ thì tiếng tăm lầy lừng với ngọn Thiết Côn Truy Hồn.

- Còn tôn giá?

- Mạng mỗ nhường cho ba vị thi thố trước nếu không có người tham gia nữa.

Giã Đằng Nhu mỉm cười, rồi quay về bàn của mình.

Mạng Kỳ Băng tăng hắng nói:

- Còn ai tham gia cuộc vui này không?

Mạng Kỳ Băng nhún vai nói:

- Ngoài ba vị Vu, Cao và Gĩa chắc không còn ai nữa, nhưng bao nhiêu đã đủ rồi.

Mạng Kỳ Băng vỗ tay ba cái, nghiêm giọng nói:

- Trò chơi của tại hạ bắt đầu. Các vị chỉ cần tìm đến gian thủy phòng nào có treo năm ngọn đèn lồng, đó là gian thủy phòng của Mẫn Cao Triệt.

Y nói xong thả bước trở lại bàn của Tú Tú và Trinh Trinh. Mạng Kỳ Băng yên vị, nói:

- Trinh Trinh, sao nàng thờ ơ không rót rượu cho ta?

- Thiếp đáng trách thật!

Trinh Trinh vừa nói vừa vội vã rót rượu từ trong bầu ra chén của Mạng Kỳ Băng.

Trong khi Trinh Trinh rót rượu thì Tú Tú hỏi:

- Tướng công bỏ ra một lúc năm trăm lạng kim ngân bằng ngân phiếu mà lại chẳng màng đến chuyện đi lấy thủ cấp của gã công tử kia sao?

Mạng Kỳ Băng bưng chén rượu quay sang nhìn nàng:

- Ta không vội vã bởi biết mình là kẻ thắng cuộc à?

Mạng Kỳ Băng uống cạn số rượu trong chén, rồi gật đầu. Y nhạt nhẽo nói:

- Một khi Sát Thủ Đao Vương đã muốn thì phải được mà.

- Nếu như Vu Thư Tường, Cao Hào hay Giã Đăng Nhu lấy được thủ cấp của gã công tử kia thì tướng công sao thắng cuộc được?

Mạng Kỳ Băng nàng cầm Tú Tú:

- Rồi nàng sẽ biết thôi mà.

Gã nói xong tiếp tục uống rượu như chẳng hề màng đến số ngân phiếu năm trăm lạng do mình bỏ ra để gây cuộc chơi giết người này.

Trong khi Mạng Kỳ Băng bình thản đối ẩm với Trinh Trinh và Tú Tú thì Vu Thư Tường cùng với Cao Hào đã trở khinh thuật băng ra ngoài gian tiền sảnh của Dạ Tình thủy lâu. Nếu hai người đó có vẻ hấp tấp muốn đoạt ngay chiếc thủ cấp của gã công tử kia thì Giã Đăng Nhu lại giống như Mạng Kỳ Băng. Y quay trở lại bàn, chăm chú chùi lại ngọc thiết còn dài hai trượng.

Trinh Trinh rót rượu ra chén của Mạng Kỳ Băng rồi hỏi:

- Họ Giã cũng chẳng khác gì tướng công.

- Y giống ta vì có một chút bản lĩnh.

Tú Tú bá vai Mạng Kỳ Băng, thở thở vào tai gã:

- Huynh thắng cuộc sẽ thưởng cho Tú Tú và Trinh Trinh bao nhiêu?

Mạng Kỳ Băng choàng tay qua vai nàng:

- Tất cả số ngân phiếu của ba gã kia.

Trinh Trinh hớn hở hẳn lên:

- Vị chi ba trăm lạng, vậy muội và Tú Tú phát tài rồi.

Nàng vừa nói vừa ôm ghịt lấy gã, tưởng chừng như không muốn rời Sát Thủ Đao Vương nữa.

Tú Tú nguýt Trinh Trinh, nũng nịu nói:

- Trinh Trinh muốn dành hết phần của muội à?

Trinh Trinh lắc đầu.

Tú Tú mỉm cười, nói:

- Tú Tú hồng nói đến số ngân phiếu ba trăm lạng đâu.

Nàng nhìn Mạng Kỳ Băng:

- Tú Tú chỉ muốn Trinh Trinh đừng đoạt hết tình của Mạng huynh thôi.

Nàng nói xong ngả đầu vào vai Sát Thủ Dao Vương:

- Mạng huynh phải công bằng đó nghe.

Mạng Kỳ Băng cười khẩy rồi ôm ghệt lấy hai nàng:

- Ta không đối xử tệ với hai nàng đâu.

Rượu lại được rót ra, Tú Tú và Trinh Trinh hầu phục Mạng Kỳ Băng bằng tất cả những thủ thuật mà họ đã có được trong những ngày ở Dạ Tình thủy lâu này.

Bên kia Giã Đăng Nhu cũng được một nàng kỹ nữ hầu phục. Cả Mạng Kỳ Băng lẫn Giã Đăng Nhu cùng vui đùa, thưởng thức hảo tửu bên những trang giai nhân. Xem hai người uống rượu mà cứ ngỡ như họ chẳng còn quan tâm đến trò chơi vừa mới dựng ra.

Bên ngoài gian tiền sảnh Dạ Tình thủy lâu, một chiếc ghe tam bản cập vào. Trên chiếc xuồng là Mẫn Cao Triệt trong bộ cánh thật lộng lẫy. Mặc dù chỉ có ánh đèn lồng tôn tạo chân diện dung của nàng, nhưng vẫn xứng là một trang đài các mà bất cứ nam nhân nào cũng đều tư tưởng.

Đứng bên cạnh Mẫn Cao Triệt là Linh Chấn Kỳ. So với Mẫn Cao Triệt, Linh Chấn Kỳ đúng là một con quạ đen, y đúng là một sắc mặt khủng bố của thần chết.

Chiếc xuồng tam bản vừa cập bờ, Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ chấp tay sau lưng rảo bộ bước lên những tam cấp. Cao Triệt đi bên cạnh gã. Theo phía sau là gã phu thuyền lực lưỡng tay xách một cái bị to.

Cao Triệt cùng Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ bước vào gian tiền sảnh Dạ Tình thủy lâu. Ánh mắt của Linh Chấn Kỳ chớp một cái lia nhanh những cao thủ trong gian tiền sảnh rồi dừng lại chiếc bàn trên có đóng ngân phiếu.

- Tướng công... gã công tử đó.

Kỳ Băng nhìn Linh Chấn Kỳ. Thần sắc của Hoạt Diêm La đập vào tinh thần của Mạng Kỳ Băng, khiến gã cảm nhận ngay mình đang đối mặt với một đại kỳ phùng địch thủ.

Ý tưởng còn vương vấn trong tâm tưởng Mạng Kỳ Băng thì Linh Chấn Kỳ đã nắm tay Mẫn Cao Triệt bước đến chiếc bàn chất đống ngân phiếu.

Gã phu thuyền leo đèo theo sau hai người. Linh Chấn Kỳ nhìn lại gã phu thuyền, khẽ gật đầu. Gã phu thuyền liền đặt túi nải lên bàn, rồi mở nó ra.

Hai chiếc thủ cấp của Vu Thiên Tường và Cao Hào lộ ra. Đôi mắt của hai thủ cấp kia còn mở to như cả hai con người sắp lợt ra ngoài. Điều đó chứng tỏ cả hai đã nhận được cái chết quá nhanh và bất ngờ mới không kịp nhắm mắt lại.

Lệnh Chấn Kỳ trang trọng nói:

- Trò chơi của các vị ở đây khiến cho Lệnh mỗ vô cùng cao hứng và muốn tham gia vui cùng các vị.

Y vừa nói vừa lấy trong thắt lưng một xấp ngân phiếu dày cộm đặt bên cạnh đồng ngân phiếu.

Y nhìn đồng ngân phiếu rồi nói:

- Ai thắng cuộc sẽ phát tài và được cả giai nhân. Thủ cấp của Lệnh mỗ xem chừng đáng giá quá, nhưng chỉ sợ không có ai đủ bản lĩnh để đoạt khỏi cổ của Lệnh mỗ.

Tú Tú nghe Lệnh Chấn Kỳ nói thoát liếc trộm Mạng Kỳ Bằng :

- Tướng công...

Mạng Kỳ Bằng nhìn nàng, rồi đặt tay vào đốc đao. Y chưa đứng lên thì Giã Đăng Nhu đã cướp tiên cơ.

Giã Đăng Nhu xách trường côn bước ra đứng đối mặt với Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ :

- Giã mỗ có một trăm lạng ngân phiếu trong đó.

Lệnh Chấn Kỳ gật đầu nói:

- Đã bỏ ra số kim ngân lớn như vậy thì Giã các hạ nhất định không bỏ cuộc.

- Sao Giã mỗ có thể bỏ được một cuộc vui như thế này.

Lệnh Chấn Kỳ nhún vai:

- Giã các hạ không sợ mất thủ cấp như bọn người này ư?

- Vu Thiên Tường và Cao Hào chỉ là lũ võ biên bị thọt thì sao đáng mặt với Giã mỗ.

Lệnh Chấn Kỳ vỗ tay:

- Hay lắm ! Giã các hạ rất khảng khái!

Mặc dù y vỗ tay nhưng tuyệt nhiên vẫn không để lộ đôi thanh thần thủ của mình.

Giã Đăng Nhu hỏi:

- Giã mỗ chưa từng gặp các hạ. Trước khi giao thủ, ta muốn biết ngoại danh của các hạ là gì.

- Một cái tên rất tầm thường, do tại hạ đặt ra. Bây giờ thì có lẽ không bằng Sát Thủ Dao Vương Mạng Kỳ Băng, nhưng sau đêm nay tất cả mọi người sẽ biết đến Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ.

Giã Đăng Nhu cau mày:

- Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ ?

- Chắc chắn tôn giá chưa từng nghe cái danh này, nhưng không sao tôn giá sẽ biết Hoạt Diêm La là ai thôi mà.

- Ngoại danh của người nghe rùng rợn quá, không biết bản lĩnh của người có đáng được như ngoại danh đó không?

- Đáng hay không thì tôn giá hãy thử xem.

- Tất nhiên Giã mỗ đâu thể bỏ qua số ngân phiếu trên bàn cùng trang giai nhân kia chứ.

- Rất chí khí. Mời tôn giá!

Miệng thì nói mời, nhưng Lệnh Chấn Kỳ vẫn giữ phong thái trượng thượng cao ngạo. Hai tay vẫn chấp sau lưng xem cứ như người rất lịch lãm, không màng đến chuyện tranh đoạt võ công.

Thấy bộ dạng của Lệnh Chấn Kỳ, Giã Đăng Nhu bất giác bực bội và tức giận. Y nghĩ thầm:

- "Gã thư sinh xú diện kia dám xem thường ngọn thiết côn đoạt mạng của Giã mỗ ư? Thủ cấp của người không chỉ bị chặt ra mà còn đập tan như đập một quả dưa thúi."

Với ý niệm đó, Giã Đăng Nhu gằn giọng nói:

- Lệnh Chấn Kỳ ... Người chuẩn bị rồi chứ?

Lệnh Chấn Kỳ nhếch môi nói:

- Cái gì là chuẩn bị, là không chuẩn bị? Vậy mỗi lần Giã các hạ xuất thủ trường côn thì phải trang điểm như nữ nhân sao?

Câu nói xúc xiểm của Lệnh Chấn Kỳ càng khiến Giã Đăng Nhu tức uất hơn. Gã thét lên lồng lộng:

- Đỡ côn của Giã mỗ !

Ngọn thiết côn của Giã Đăng Nhu quay như chiếc chong chóng, chẳng còn thấy bóng côn nữa, rồi bất thành linh đâm thọc tới yết hầu Hoạt Diêm La.

Thế côn của Giã Đăng Nhu quả là cực kỳ lợi hại, nó vừa nhanh vừa chính xác, diểm tới yết hầu họ Lệnh. Nếu như thế côn của Giã Đăng Nhu nhanh nhẹn, uy mãnh thì Lệnh Chấn Kỳ lại rất ung dung . Bằng một pháp quái dị thần kỳ, Lệnh Chấn Kỳ chỉ

hơi nghiêng người đã tránh được thế công của họ Giã, hai tay vẫn chắp sau lưng giữ nguyên phong thái ung dung tự tại.

Công hụt một thế công, Giã Đằng Nhu khách sáo nói:

- Khá lắm!

Cùng với lời nói đó, y liền biến thế, phát ngang ngọn thiết côn nặng non ba trăm cân. Lệnh Chấn Kỳ cũng vẫn ung dung thối lại nửa bộ đã tránh thế côn của đối phương rồi. Xem trận đấu giữa hai người, ai cũng có thể nhận ra Hoạt Diêm La hơn hẳn Giã Đằng Nhu, mặc dù y chưa hề động đến đôi song thủ đang chắp sau lưng mình.

Chưa cạn một tuần rượu, thế mà Giã Đằng Nhu đã thi thố hết năm mươi thức côn, nhưng tuyệt nhiên chẳng có thức côn nào hữu dụng buộc Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ phải động đến hai tay.

Giã Đằng Nhu bắt đầu tức giận đến sôi máu, mặt đỏ bừng, gãi rít lên:

- Quỷ tiểu tử... Người muốn bốn cọt Giã lão gia à?

Giã Đằng Nhu vừa nói vừa vận công, bất ngờ lắc cổ tay. Ngọn trường côn tách ra làm hai phần bằng nhau, được nối bằng một sợi dây xích vàng óng.

Côn vừa tách thành dị khúc, Giã Đằng Nhu quát luôn một thế nhắm thiên đỉnh Lệnh Chấn Kỳ bổ tới.

Ầm...

Đoản côn không trúng Lệnh Chấn Kỳ mà lại trúng ngay chiếc bình sau lưng họ Lệnh. Chiếc tịnh bình chạm trở hoa văn vỡ tan thành từng mảnh vụn.

Lệnh Chấn Kỳ nói:

- Một trăm lạng ngân phiếu của Giã các hạ đủ rồi đó.

Chưa ai hiểu được câu nói của Lệnh Chấn Kỳ thì song thủ của gã xuất thủ. Đôi chân mày của Mạng Kỳ Băng thoát chau lại khi thấy một khoảng không gian đầy đặc óng thủ xanh rờn.

Bóng ảnh thủ thần kỳ chụp thẳng tới hốc khẩu Giã Đằng Nhu trong khi nhị khúc trường côn của họ Giã thì bỗng dưng mất biến trong vùng ảnh thủ đó.

Cạch...

Ngọn nhị khúc trường côn rơi xuống đất, và hốc khẩu của họ Giã đã nằm gọn trong đôi tay xanh rờn của Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ.

Lệnh Chấn Kỳ dè bửu môi:

- Giã tôn giá múa côn rất hay, có thể đem biểu diễn được nhưng không thể dùng để tranh đoạt được với đôi thanh ma thần thủ của Hoạt Diêm La Lệnh Chấn Kỳ.

Y vừa dứt lời thì Giã Đăng Nhu rú lên lồng lộng.

Khi Linh Chấn Kỳ chớp hở khẩu hộ Giã, hai tay y buông thõng, chẳng còn chút khí lực để nhấc lên.

Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ nhếch môi nói:

- Giã các hạ muốn lấy thủ cấp của sứ giả diêm vương.

Y lắc đầu:

- Chuyện đó khó hơn mò trăng dưới nước. Linh mỗ tiếc cho Giã tôn giá.

Chưa một ai đoán được hành động kế tiếp của Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ thì Giã Đăng Nhu đã rống lên một tiếng lồng lộng. Tiếng rống của họ Giã khiến mọi người giật mình.

Tất cả mọi ánh mắt đều dồn về Giã Đăng Nhu.

Tú Tú và Trinh Trinh phải bịt miệng để ghìm tiếng thốt hốt hoảng và hãi hùng.

Không khiếp đảm sao được khi hữu thủ của Linh Chấn Kỳ với năm ngón tay xanh rờn bầu lấy yết hầu họ Giã. Năm ngón tay của gã như chẹn lấy khí quản của họ Giã rồi vuốt ngược lên.

Cặp mắt của Giã Đăng Nhu mở trừng trừng và lồi ra ngoài. Hai con ngươi lọt ra khỏi hốc mắt, miệng thì mở toang hoắc, nhưng hai tay lại buông thõng chẳng cử động gì được.

Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ giật mạnh tay lại.

Yết hầu của Giã Đăng Nhu bị đứt lìa. Thủ cấp của gã lật ngược ra sau, ngã ngữa, nện lừng xuống sàn thủy lâu.

Tứ chi họ Giã run lẩy bẩy một lúc rồi mới bắt động.

Linh Chấn Kỳ xoa tay như muốn phủi bụi. Y quay trở lại chiếc bàn có xấp ngân phiếu và hai chiếc thủ cấp của Vu Thư Tường và Cao Hào.

Khách tìm vui đang tụ tập trong gian tiền sảnh lúc đầu còn háo hức chờ đợi kết quả cuộc chơi của các cao thủ võ lâm, sau cái chết khủng khiếp của Giã Đăng Nhu thì họ chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

Năm gã thương nhân riu riu, rón rén toan rời gian tiền sảnh thì Linh Chấn Kỳ tăng hắng. Tiếng tăng hắng của Hoạt Diêm La Linh Chấn Kỳ có uy vũ buộc những người kia phải dừng bộ.

Một người ngấp ngừng, e dè cất tiếng nói bằng chất giọng thật ôn nhu:

- Huynh đệ chúng tôi không can dự vào cuộc chơi này.

- Các vị không thích nhưng có thể ở lại thưởng lãm.

Lời Lệnh Chấn Kỳ thật tử tử nhưng không thể thiếu sự lạnh nhạt, nó như một mệnh lệnh đối với những thương nhân kia, buộc họ phải ngồi lại chỗ của mình.

Lệnh Chấn Kỳ chấp tay sau lưng, rồi rời mắt nhìn về phía bàn Sát Thủ Đao Vương Mạng Kỳ Băng.

Y nhướn mày khi chạm vào ánh mắt lạnh lùng của họ Mạng.

- Ta chờ các người.

--- 000 ---